

یادداشت

سریج

سالنامه
کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

بولین و کتابخانه‌های بغداد

مسجدی منتقل کند و از گزند مصون بدارد.
در افغانستان نیز طالبان که در حوزه فرهنگ سرهنگی‌های بسیار کردۀ‌اند که انعصار مجسمه‌های بودا و به رگبار بستن و سوزاندن کتاب‌های فارسی کتابخانه دانشگاه کابل از آن جمله است، به دنبال کتب خطی وارد مرکز آرشیو ملی می‌شوند و با توجه به اینکه مخزن در زیرزمین قرار دارد، کتابداران وجود نسخه‌های خطی را انکار می‌کنند، با این تدبیر نسخه‌ها در امان می‌مانند.

چه داستان مشابهی دارند این سه کشور را هر سه بر اثر یاغی‌گری‌های حکامشان از سوی قدرت‌های جهانی تسخیر شدند و برای آینده سیاست‌شان قدرت‌های فاتح تصمیم گرفتند.

در این جلسه رایستاک درباره چگونگی کمک به بازسازی و فعال کردن کتابخانه‌های عراق نظرخواهی شد.

راه حل‌های کلیشه‌ای در میان گذاشته شد. ارسال کتاب و اعزام کتابدار و تعقیب خارج‌کنندگان کتاب از این موارد بود. وقتی سؤال شد که مثلاً کتابخانه ملی و نزوئلا قرار است چه کتاب‌هایی ارسال دارد تازه‌عده‌ای از حاضران فهمیدند که شاید عراقی‌ها به بعضی زیان‌ها آشنا نباشند!

با وجود حسن‌نیت چنان با بی‌اطلاعی سخن می‌رفت که گویا ملت عراق اکنون درد دیگری جز کمبود

جلسه روسای کتابخانه‌های ملی (CDNL) در محل مجلس فدرال آلمان یعنی ساختمان رایشتاگ در مرداد ۱۸۹۴ سال جاری تشکیل شد. این ساختمان که در ۱۹۳۳ تکمیل شده است سرگذشتی عبرت‌آموز دارد. در سال ۱۹۴۵ یعنی در زمان استیلای هیتلر، به بهانه وضعیت فوق العاده به آتش کشیده شد و پس از آن متروک ماند. این ساختمان قلعه‌مانند، در نبرد برلین در نقش آخرین سنگر نازی‌ها را بازی کرد و سرانجام روس‌ها پرچم سرخ خود را برپاز آن به اهتزاز در آوردند که این صحنه سوژه یکی از مشهورترین عکس‌های جنگ دوم جهانی است. اکنون رایشتاک به دست نورمن فاستر معمار مشهور تغییر شکل یافته و گنبد شیشه‌ای آن که در زیرش جلسات مجلس تشکیل می‌شود، هر روز هزاران بازدیدکننده دارد و صفحه آن هیچ‌گاه پایان نمی‌پذیرد. از پشت‌بام بازدیدکنندگان اشرافی کامل بر مجلس دارند و همه چیز قابل رویت است، به قول یکی از کتابداران این، سمبول شفاقت دموکراسی در آلمان امروز است! اکنون در این ساختمان گزارش به آتش کشیدن کتابخانه ملی عراق و دیگر کتابخانه‌های بغداد با نشان دادن عکس و اسلاید توسط نماینده یونسکو ارائه می‌شود. کتاب‌های پورشده، ساختمان‌های تخریب شده و مجموعه‌های به یغما رفته... و اینکه کتابداری توائسه است مجموعه خطی کتابخانه ملی بغداد را به

هر گونه کار بازارسازی، از جمله بازارسازی کتابخانه‌های عراق و افغانستان با تقسیمات پنهان و آشکاری که در این کشورها به لحاظ قومی، زبانی، مذهبی و منافع سیاسی وجود دارد نیاز به شناختی عمیق از سازوکار این جوامع دارد و گرنه تلاش‌ها بدروستی به بار نخواهد نشست.

اصرار در ارسال کتاب‌ها با سوگیری‌های حساسیت‌زا موجب شد بعضی محموله‌های ارسالی به افغانستان به هرات نرسیده به یغما رود و یا به آتش کشیده شود.

در کتابخانه‌عامه کابل ماهست اتفاقی از کتاب‌های انگلیسی ابیاشده شده است. این کتاب‌ها که از سوی امریکا برای این کتابخانه ارسال شده‌اند و فقط ۵۵۰۰۰ دلار هزینه حمل آن به پای کمک به افغان‌ها نوشته شده است، به قول یکی از کتابداران افغانی یک نسخه از آن هم قابل استفاده نخواهد بود.

در جنگ دوم جهانی آلمان آسیب فراوان دید و بیش از هشتاد درصد از پایتخت آن ویران شد. اما این ملت قفقنوس‌وار سربرکشید و اکنون به عنوان یکی از قدرت‌های برتر اتحادیه اروپا مطرح است و سعی می‌کند بر مشکلات و رنج‌های دوره استیلای بیگانه بر سرزمین خود فائق آید.

پشتکار و نظم آهنین آلمان و برنامه‌های عقلانی و بلندمدت، این کشور را به این حد و پایه رسانده است. آیا عراق و افغانستان نیز چنین خواهند شد؟

وقتی از فراز رایشناک به برلن نظر می‌افکنی و هنوز پس از گذشت بیش از نیم قرن از پایان جنگ و ۱۴ سال از پرچیده شده دیوار، سمتی را آباد و پرهیاهو و سمت دیگر را تاریک و بی صدا می‌بینی، ناخودآگاه با خود می‌خوانی:

فغان زجقد جنگ و مرغای او!

فریبز خسروی

کتاب، آن‌هم از نوع هدیه‌اش در خود سراغ ندارد.

وقتی کشوری اشغال می‌شود، تخریب می‌شود، به دونیم می‌شود، و عقده‌های فروکوفته قومیت‌ها و گروه‌های سر باز می‌کنند، سال‌های سال وقت لازم است تا این زخم‌ها التیام یابد و جامعه راه صواب در پیش گیرد.

بعد از گذشت ۱۴ سال از فروپاشی دیوار برلین و تشکیل آلمان واحد و تلاش‌های زیاد برای بازارسازی مردم‌ریگ بلوک شرق هنوز نشان دوگانگی و افتراق در این شهر وجود دارد. به قول یک جامعه‌شناس آلمانی، برلن هنوز یک شهر تقسیم شده است و بخش‌های قدیمی شرق و غرب برای هم ناشاخته باقی مانده‌اند.

هنوز در غرب، شرقی‌ها (Ossies) مردمانی تبل، با تعایلاتی سطح پایین و عقبتر از زمان و واپس‌گرا و کمسواد تلقی می‌شوند. و در شرق، غربی‌ها (Wessies) مردمی متکبر و پولپرست تلقی می‌شوند که از بی تجربگی شرقی‌ها برای کسب سود بیشتر سوءاستفاده می‌کنند و نسبت به دستاوردهای شرق خود را به تجاهل می‌زنند. هنوز جنگ سرد در دو قسمت برلن حکم‌فرمایست. غربی‌ها سرازیر شدن بودجه‌ها را به شرق باعث بالا رفتن قیمت‌ها و تنگشدن معیشت خود می‌پندازند، و شرقی‌ها خود را تحت بهره‌کشی می‌پندازند زیرا دستمزد شرقی‌ها کمتر است و به طور متوسط ماهانه ۱۴۰۰ مارک کمتر از غربی‌ها دریافت می‌کنند.

آمار ازدواج نشان می‌دهد از هر سی ازدواج فقط یک مورد میان اهالی شرق و غرب رخ می‌دهد. به طور جدی شرقی‌ها فکر می‌کنند آنها شهروند درجه دو به حساب می‌آینند.

مشاور گرهارد شرودر به درستی گفته بود: "ما راه درازی در پیش داریم، زمان برایش شدن استانداردهای زندگی در غرب و شرق دورتر از آن است که در روزهای شاد ناشی از برچیده شدن دیوار در ۱۹۸۹ گمان می‌کردیم".